

— Da je taj mejdan vaša milost odmah zabranila, ne bi bilo došlo do svega ovoga. On je vašu zabranu očekivao; ali sam, kao junak, nije smio da je od vas izazove. Vi to shvaćate... on je vojnik... i nije smio pokazati da se boji mejdana.

— Ja sam zabranu izdao, kad sam doznao što namjerava. Priznat ćete, da mi to prije nije bilo moguće. Uostalom, bila zabrana izdata kada mu drago, on joj se je smjesta morao pokoriti. Zar nije tako? Vojnik i posluš, to je nerazdruživo!

Djevojka nije slova uzvratila. Ona je samo nijemo u podbuljila.

— Moja zabrana, — nastavi Barbarigo, — to ćete mi priznati, omogućivala mu je da se časno izvuče iz nemiloga zapletaja. Nije trebao već da se pokori, i nitko živ mu ne bi toga zamjerio. On je morao poslušati stariji nalog! Ali on, mjesto da se pokori, on je prezirno uskratilo posluš meni, svome poglavaru! Zna li vi, što je to, kad vojnik uskratilo posluš? Pa k tomu na očigled mnoštva naroda? Nesreća je pak htjela, da je na mejdanu pogubio Mehmet-agu! Da ga je srećom samo ranio! Bilo bi se dalo sve izgaditi! Ali ova-ko, mrtva je glava po srijedi! Sad će Turci tražiti od prejasne Republike zadovoljštinu za mrtvoga svoga agu! Uslijed toga, vaš me je brat rinuo silom u položaj, da moram protiv njega postupati svom strogošću zakona. Njegova je krivnja dapače još veća, što je umaknuo, misleći da ga ruka Republike ne će doseći i da će umaći svojoj osudi! Ali, on se kruto vara! A varaju se i svi oni, koji su u nečasnu ovu stvar upleteni, i koji bi vrlo pametno uradili da mi otkriju njegovo sadanje boravište. U tom biste se slučaju mogli svi još nadati u moju blagost, pa da smrtnu kaznu na vješalima zamijenim kojom drugom, blažom!

Zadnje je riječi Barbarigo oštro naglasio, a Luka mu je, iza Jelkinih leđa, samo kimao glavom, zadovoljan, što mu je gospodar pogodio pravu žicu. Ali djevojka je taj trenutak protrnula i zalomila rukama, kao da ju je otrovnica za srce ugrizla.

— Smilujte se! — vrisnula je sirota, klonuvši na koljena. — Smilujte se, milostivi kneže!... Smilujte se ubogomu mojemu bratu!... Evo moje glave za njegovu!... Smilujte se, tako Bog bio milostiv vama na zadnjem času!... Smilujte se, oprostite mu prvu i jedinu zabludu!... Što ću ja